SOLEMNITATEA INAUGURĂRII PALATULUI SOCIETAŢII POLITECNICE

Societatea Politecnică a chemat Duminică 11 Martie a. c. pe toţi membrii şi prietenii săi, precum şi pe reprezentanţii oficialităţii, pentru ca în prezenţa Inaltei Regenţe să-şi inaugureze localul propriu.

Ştiinţa, considerată mai ales după războiu ca ruda săracă la care apelezi întotdeauna la nevoe, dar pe care o uiţi la primul prilej, ştiinţa considerată de unii ca o ocupaţie bună doar pentru câţiva visători lipsiţi de simţul realităţii şi care nici nu merită o soartă mai bună decât o muncă grea şi plină de tot felul de privaţiuni, această ştiinţă adăpostită într'un local propriu! Iată o împerechere stranie de cuvinte şi aproape o îndrăzneală nepermisă.

Şi totuşi serbarea de Duminecă ne-a arătat că energia unui singur om, pusă în slujba unei idei mărețe, găseşte întotdeauna ecou şi colaboratori devotaţi care s'o ducă la bun sfârşit.

Istoricul Societăţii Politecnice alcătuit de D-l Prof. Ing. I. Ionescu, tot atât de complect pe cât de interesant, dă toate detaliile asupra trecutului, rămânându-ne nouă numai relatarea însăşi a serbării din ziua de 11 Martie 1928.

* * *

Solemnitatea a început la orele 10,30 dim. în prezenţa: A. S. R. Principele Nicolae, Sanctitatea Sa Patriarhul Miron Christea şi Inaltul Regent G. Buzdugan, membrii Inaltei Regenţe,

a Domnilor:

Vintilă Brătianu, Prim-Ministru şi Ministru de Finanţe,
C. Anghelescu, Ministru al Instrucţiunii Publice,

C. Dimitriu, Ministrul Comunicaţiilor,
I. Lapedatu, Ministrul Artelor,
L. Mrazec, Ministrul Industriei şi Comerţului,
I. Nistor, Ministrul Lucrărilor Publice.
Anghelescu I. N., Rectorul Acadamiei de Inalte Studii Comerciale,
Berceanu I. M., din partea Municipiului Capitalei,
Cihodariu C., fost Ministru,
Coandă General, fost Preşedinte al Consiliului de Miniştri,
Cosma A., fost Ministru,
Constantinescu Tancred, fost Ministru,
Gheorghiu D., Directorul Băncii Naţionale,
Grădişteanu I., fost Ministru,
I. P. S. Mitropolitul Pimen,
I. P. S. Episcopul Lucian al Romanului,
Ionescu Al., Deputat,
Nicolaescu C., Preşedintele Senatului,
Nicoleanu, General E., Prefectul Poliţiei Capitalei,
Popovici M., fost Ministru,
Presan, General,
Tănăsescu M., Vice-Preşedinte al Societăţei «Progresul Silvic»,
a reprezentanţilor Societăţilor donatoare,
a reprezentanţilor presei şi
a numeroşi membri ai Societăţii Politecnice din Capitală şi din provincie.

S'a început printr'un serviciu divin, oficiat de I. P. S. Arhiereul Platon Ciosu asistat de părintele paroh al bisericei Albe, Marin Tacian, «pentru a mulţumi bunului Dumnezeu că ne-a învrednicit să avem azi locaşul de adunare ce va uni mai mult laolaltă pe ingineri, arhitecţi şi alţi oameni de ştiinţă ai ţării noastre», cum spunea invitaţia.

După aceasta, luând cuvântul D-l *N. Zane* citeşte, în numele D-lui **C. P. Olănescu,** Preşedinte de onoare al Societăţii şi Preşedintele Comisiei Permanente a Loca-

lului, care nu a putut lua parte la solemnitate, fiind suferind, următorul discurs:

«In numele Dvs. tuturor, aduc expresiunea adâncii noastre recunoştinţe Inaltei Regenţe care a binevoit a părăsi, pentru un moment, înaltele Sale ocupaţiuni, pentru a se scobori între noi, dând astfel prin Inalta Lor prezenţă, un lustru şi mai mare sărbătoarei care ne întruneşte astăzi.

Să trăiască Inalta Regenţă.

Să fie oare adevărată, Domnilor, acea inexorabilă lege a echilibrului, care voieşte ca orice bucurie, orice fericire, să fie echilibrată de o durere, de o nenorocire, precum şi pe toată suprafaţa pământului, la fiecare minut, o naştere echilibrează o moarte? Căci, şi Societatea noastră, în preajma zilei fixate pentru a sărbători marea ei bucurie de a fi în fine în casa sa, a avut adânca durere să piardă pe *Ionel Brătianu*. Societatea Politecnică a pierdut în el, una din podoabele sale, iar ţara a pierdut un mare patriot şi un mare om politic. El doarme acuma pe vecie, în cavoul familiei, alături de ilustrul său părinte. Tatăl a redat României neatârnarea sa strămoşească, iar fiul, i-a redat hotarele sale strămoşeşti. Şi unul şi altul vor trăi, Domnilor, şi vor străluci, în vecii vecilor, în cartea de aur a Neamului Românesc. *Să dăm Domnilor un minut de reculegere pe aceste două morminte...* (tăcere timp de un minut).

Iubiţi Colegi,

Primindu-vă pentru prima oară în homul Dvs. vă urez la toţi viaţă lungă, şi o râvnă şi mai mare pentru desvoltarea şi propăşirea economiei noastre naţionale, ai cărei primi făuritori sunteţi Dvs.

Intrând aci, de sigur că mulţi dintre Dvs., cari au cunoscut mijloacele foarte reduse de care dispunea Societatea Politecnică, a trebuit să se întrebe ce baghetă magică a ridicat această clădire măreaţă. A fost în adevăr o baghetă magică, şi acea baghetă a fost *iubitul nostru Preşedinte*

activ, Nae Ştefănescu. El, animat de o mare dragoste pentru Societate, şi de o voinţă tot atât de mare, n'a ezitat a bate la uşile marilor industrii şi marilor bănci, îndemnându-le să contribue la edificarea templului ştiinţei. Toţi au dat, Domnilor, şi au dat cu mâna largă, astfel că în mai puţin de un an şi jumătate s'a putut complecta peste treizeci de milioane, cu care s'a construit acest palat. Planurile lui au fost concepute şi elaborate de colegul nostru, distinsul Arhitect Petre Antonescu, iar executarea lor a fost încredinţată Inginerului Vasilescu.

In cartea de aur a Societăţii Politecnice, se află trecuţi toţi donatorii, cu sumele cu care fiecare a contribuit. Examinând această carte veţi vedea, că lipseşte un singur nume, care după mine, ar fi trebuit să fie în capul listei *căci lui* şi numai lui datorim *casa noastră. Acel nume este a lui Nae Ştefănescu.* Mie, iubite Ştefănescu, mi-ai dat ocazia să-mi văd realizat un ideal care mă muncea de peste 36 de ani, ca un vis irealizabil. De aceia. din adâncul inimei mele, îţi zic: «Merçi».... (Cititorul îl îmbrăţişează, strângându-i mâna).

Cu acest mic istoric, ia sfârşit, Domnilor, marea cinste ce mi-aţi făcut de a mă chema la Preşidenţia Comitetului, pentru construirea palatului; *remiţându-vi-l,* vă doresc, la toţi, să-l stăpâniţi voioşi şi sănătoşi, şi vă cer ca cu toţii să strigăm: *Să trăiască Societatea Politecnică.*

Urmează apoi cuvântarea D-lui Ing. **Nicolae P. Ştefănescu,** Preşedintele Societăţii Politecnice:

«La banchetul care a avut loc la Focşani în ziua de 18/30 Ooctombrie 1881 adică acum 47 ani, cu ocaziunea inagurării liniei Buzău-Mărăşeşti preiectată şi construită de ingineri români, Regele *Carol I* între altele a spus:

«Inagurăm întâiul drum de fier conceput, condus şi «isprăvit prin noi înşi-ne. Salut cu mândrie şi bucurie «lucrarea românească. Mulţumesc tuturor cari au con- «tribuit la această frumoasă izbândă» şi a terminat toastul Său cu următoarele cuvinte:

«Inchin acest pahar în onoarea geniului român».

După terminarea banchetului, inginerii prezenţi, entuziasmaţi de cuvintele Suveranului, s'au întrunit sub prezidenţia Ministrului Lucrărilor Publice, *Colonelul Dabija*, şi au decis a constitui o Societate de ingineri şi architecţi, în scopul de a se menţine în curentul ştiinţei, comerţului şi industriei în celelalte ţări şi a căuta a le pune în raport cu trebuinţele şi necesităţile ţării, prin o discuţiune întinsă în sânul Societăţii.

Ca urmare a acestei hotărâri inginerii s'au întrunit în zilele de 6 şi 7 Decembrie acelaş an, în sala de aşteptare a Gării de Nord, sub prezidenţia *Colonelului Fălcoianu*, Directorul General al Căilor Ferate Române, au stabilit statutele Societăţii, au aclamat ca Preşedinte de onoare pe *Colonelul Ştefan Fălcoianu*, ca membru de onoare pe *Panait Donici*, ca membri asociaţi pe Doctorul în matematici Spiru Haret, Doctorul în chimie Bernarth şi pe colonelii Dabija, Arion, Berindei, Poenaru, Gheorghiu şi Lahovary şi au ales primul Comitet compus din ingineri, architecţi, chimistul doctor Bernarth şi Colonelul Gheorghiu.

Adunarea a dat asociaţiunii, prin statute, numele de **Societatea Politecnică,** numele ei de astăzi.

In Iannarie 1882 Societatea Politecnică a fost recunoscută de utilitate publică, iar în Martie 1893 a fost declarată persoană morală şi juridică.

La înfiinţare, Societatea a avut 52 membri, dintre cari numai 3 sunt şi astăzi membri ai Societăţii noastre şi anume: D-nii C. Olănescu, Em. Miclescu şi Dem. Matac, cărora le exprim sentimentele noastre de recunoştinţă pentru interesul ce au pus în mersul Societăţii, iar celor 48 dispăruţi dintre noi, le păstrăm o veşnică şi pioasă amintire.

Intre aceştia sunt Spiru Haret, Anghel Saligny şi Ghorghe Duca, ale căror nume nu le putem pronunţà fără să tresărim de emoţiune.

Societatea care a început cu 52, numără astăzi 647 membri.

Membrii de astăzi ai Societății se compun din ingineri, architecți, ofițeri de arme speciale, matematicieni, fizicieni, chimiști, naturaliști și agronomi.

Societatea a avut dela înființare și până astăzi 19 președinți și anume: Generalul Dabija N., Generalul Ștefan Fălcoianu, și Inginerii D-trie Frunză, Constantin Olănescu, I. C. Cantacuzino, Spiridon Yorceanu, Gh. I. Duca, Scarlat Vârnav, Alex. Gafencu, Anghel Saligny, Elie Radu, Pandele Țărușeanu, Alex. Cottescu, Grigore Cazimir, Th. Dragu și dela 1920 Nicolae P. Ștefănescu.

Societatea a avut 23 Vice-președinți printre cari și pe D-l Vintilă I. C. Brătianu.

La început Societatea a mers foarte greu din lipsă de mijloace, nedispunând decât de cotiziațiile membrilor ei.

Societatea a putut exista numai grație donațiunilor făcute de mulți din membrii ei.

In fruntea celor cari au contribuit la existența și desvoltarea Soc. Politecnice, trebue pus numele lui Spiridon Yorceanu, fost Secretar general al Ministerului de Lucrări Publice, fost președinte al Consiliului Technic Superior și fost profesor la Școala de poduri și șosele. Prin testamentul său a lăsat Societății a 5-a parte din averea sa, adică 80.000 lei aur, donațiune ce a servit împreună cu alte fonduri să se cumpere în anul 1911 terenul pe care s'a construit acest local.

Se cuvine să menționăm și pe Nicolae Slăniceanu, care prin testamentul său a lăsat în anul 1918 Societății suma de Lei 80.000, cu care să se construiască un mic pavilion sanatoriu pentru îngrijirea inginerilor bolnavi.

Societatea din cauza lipsei de mijloace nu a putut până astăzi să-și procure din fondurile sale, pentru biblioteca sa, decât foarte puține lucrări.

Mica noastră bibliotecă este formată mai mult din donațiuni.

Statutele Societăţii au prevăzut dela început ca, Comitetul să redacteze un Buletin, cu apariţiune regulată, care să cuprindă rezumatul discuţiunilor din Comitet şi din Adunări generale, un rezumat al chestiunilor cele mai importante publicate în revistele ştiinţifice şi technice din alte ţări, descrieri de proiecte şi lucrări mari, etc.

Primul număr al Buletinului a apărut în Februarie 1877, cuprinzând un articol al Preşedintelui nostru de onoare Dl. C. Olănescu asupra «Umidităţii locuinţelor».

Printre redactorii Buletinului se cuvine să menţionăm pe acel al cărui suflet este încă viu printre noi, pe Ion I. C. Brătianu, care s'a ocupat cu redactarea Buletinului în anul 1895.

La Societatea noastră s'au ţinut de către membrii ei conferinţe de o deosebită importanţă. Spicuesc din ele câteva şi anume:

D-l Inginer Const. Olănescu, despre «Frânele continui», conferinţă ţinută cu ocaziunea înfiinţării trenului Expres-Orient şi trecerea lui prin ţara noastră.

La 1884 Inginerul Gheorghe Duca, despre «Magazinele sistem american pentru păstrarea grânelor».

D-l Inginer C. M. Mironescu, despre «Formulele de rezistenţă ale lui Wincler bazate pe legile lui Wöhler».

Chimistul Dr. Istrate: «Locul ştiinţelor fizice în concertul cunoştinţelor umane».

La 1895 Inginerul Ion I. C. Brătianu: «Magazinele cu silozuri prin gări», problemă economică care tocmai astăzi se legiferează.

Inginerul Const. I. C. Brătianu: «Gismentele de petrol».

Inginerul C. Alimăneştianu: «Combustibilii minerali din România».

Inginerul Vintilă I. C. Brătianu: «Navigaţiunea pe Dunăre».

Inginerul Ion Ionescu: «Viaţa lui Euler şi contribuţia lui la ştiinţa inginerului».

D-rul în Matematici Traian Lalescu: «Teoriile lui Einstein».

Inginerul Gheorghe Popescu: «Libertatea comunicației pe căile navigabile și regimul Dunărei».

Inginerul I. S. Gheorghiu: «Electrificarea căilor ferate».

In afară de conferințe, Societatea Politecnică s'a ocupat de multe chestiuni în legătură cu interesele Corpului tecnic sau care interesau propășirea tecnică și economică a țării. Intre altele s'a ocupat de următoarele:

In urma cererilor ce a primit din partea Ministerelor, ea a dat aviz asupra multor proecte de legi sau regulamente, asupra unor chestiuni de învățământ și de organizare muncitorească, asupra caetelor de sarcini și condițiunilor generale pentru întreprinderi de lucrări publice.

Societatea și-a dat avizul său asupra alimentării cu apă a Capitalei.

Societatea s'a ocupat de chestiunea respectării și garantării titlului de inginer și a celui de architect.

In urma cererii Ministerului de Lucrări Publice, Societatea s'a ocupat cu studiul organizării Corpului tecnic al Statului, discutând proectul întocmit în acest scop de fostul Ministru de Lucrări Publice, D-l C. Olănescu, căruia inginerii îi vor purta o adâncă recunoștință pentru înfăptuirea acestei legi, care le-a permis să lucreze la adăpostul obiceiurilor politice. Legea s'a votat și pus în aplicare în 1894 dând inginerilor și conductorilor Statului, județelor și comunelor, o stabilitate mai mare în funcțiunile ce ocupă.

Societatea s'a mai ocupat de chestiunea angajării străinilor pentru proectarea și executarea de lucrări publice ca și pentru exploatarea serviciilor Statului și comunale.

Astfel s'a ocupat de chestiunea concesiunii iluminatului electric al Capitalei, chestiunea alimentării cu apă a orașului Craiova, chestiunea alimentării cu apă a orașului Iași.

Societatea s'a mai ocupat și de refacerea Căilor Ferate, chestiune de o mare gravitate, ivită după războî.

Din spicuirea și arătarea unora din lucrările de care s'a ocupat Societatea Politecnică, se poate zice astăzi că ea a răspuns cuvintelor fostului Ministru de Lucrări Publice, *Colonelul Dabija,* care în 1882 când Societatea a fost declarată de utilitate publică a spus:

«Dacă inginerii din toate ramurele care-o compun vor persevera să fie uniți și să aducă pentru realizarea unui scop comun contingentul conștiinței și experienței lor, Societatea Politecnică va face negreșit serviciu real țării și va merita onoarea ce i-a făcut Majestatea Sa acordându-i titlul de instituțiune de utilitate publică».

Tot Ministrul Dabija scria Președintelui Societății la înființarea ei:

«Nu mă îndoesc că această tânără Societate va păși cu curaj și încredere în îndeplinirea misiunei sale științifice. Calea care va trebui să treacă, la început mai cu seamă, este grea, însă inimile tinere și o fermă voință vor ști să învingă orice obstacol.»

In adevăr, calea a fost grea, însă rezultatele obținute frumoase și aceasta grație sentimentului de unire și dragoste ce a existat tot timpul între membrii acestei Societăți, cari prin munca și priceperea lor au știut să o facă să treacă cu ușurință vremurile grele pe cari le-a avut în existența ei.

Nimic nu ne face să ne îndoim că unirea și dragostea aceasta va continuà și că generațiunile tinere de ingineri și oameni de știință vor depune acelaș entuziasm și muncă ca și generațiunile din acești 47 ani de existență ai Societății, mai ales că astăzi câmpul ei de activitate este mult mai întins ca în trecut.

Astăzi sunt în discuție probleme mari și foarte importante care interesează țara și de cari Societatea noastră este datoare să se ocupe și între cari citez:

Chestiunea căderilor de apă în legătură cu electrificarea țării. Cu mulțumire vedem că «Societatea Electrica»,

sub direcţiunea eminentului nostru coleg d. C. Buşilă, a întreprins în acest scop studii serioase pe multe din râurile din ţară ;

Chestiunea producerii energiei la locul de extragere al cărbunelui. Sunt în curs importante studii asupra acestei chestiuni ;

Chestiunea sporirii producţiei agricole, mare problemă de actualitate.

Chestiunea exploatării pădurilor şi regenerării lor. Trebue văzut până unde să mergem cu distrugerea pădurilor pentru a se întrebuinţa ca lemn de foc şi înlocuirea lui cu cărbunele de care subsolul nostru este foarte bogat ;

Chestiunea desvoltării industriei naţionale având în vedere pe de-o parte avantagiile de a avea asemenea industrie, iar pe de altă parte sacrificiile de cerut consumatorilor.

Organizarea muncii, chestiune care se discută astăzi la marile congrese internaţionale de specialitate şi de unde delegaţii români ne vor ţine în curent cu discuţiunile ce se fac şi hotărârile ce se iau.

Societatea noastră, care dela înfiinţare a stat cu chirie în diferite imobile din Capitală, a început să se gândească încă din anul 1889 la un local propriu. In acest scop în anul 1891 s'au prevăzut în statutele ei unele dispoziţiuni financiare cu care se credea că se va putea realiza această dorinţă. In anul 1914 în urma cumpărării terenului pe care s'a construit clădirea ce inagurăm astăzi, s'a ales din sânul Societăţii un comitet denumit «Comisiunea permanentă pentru construirea palatului Societăţii», care urma să se ocupe mai de aproape de construcţiunea localului pe acest teren.

Această Comisiune permanentă a fost compusă din d-nii :

Constantin Olănescu ca preşedinte, Vintilă Brătianu, Er. Pangrati, Anghel Saligny, Nicolae Zane, Petre Antonescu, Const. Buşilă, Gr. Casimir, Al. Cottescu, Nicolae Geor-

gescu, Şerban Ghica, Andrei Ioachimescu, Ion Ionescu, Gheorghe Popescu, Elie Radu şi Nicolae Ştefănescu.

Societatea nedispunând de fonduri, a făcut o înţelegere cu 4 instituţiuni care au adus sumele necesare pentru executarea clădirii, Societatea noastră aducând ca aport terenul şi rămânând proprietară pe subsol, parter şi primul etaj, iar celelalte 5 etaje superioare devenind proprietatea celor 4 instituţiuni.

Cu modul acesta Societatea Politecnică a ajuns să aibă astăzi în deplină proprietate acest modest local şi să-şi asigure şi un venit anual, din închirierea celor 6 prăvălii din parter şi subsol, de circa 1.500.000 lei cu care să-şi acopere cheltuelile sale de întreţinere, tipărirea Buletinului, etc.

In numele membrilor Societăţii mulţumesc cu adâncă recunoştinţă Comisiunii permanente pentru construcţiunea localului, care ne-a făcut această casă a noastră. unde fără a ne mai preocupa de ziua de mâine, putem studià în linişte chestiunile ce vor interesa Corpul nostru şi interesele ţării:

Preşedintelui Comisiunii permanente. D-lui Const. Olănescu, membru fondator al Societăţii, fost preşedinte activ, actualmente preşedinte de onoare, care timp de 47 de ani a fost stâlpul susţinător al Societăţii noastre, care ca Ministru de Lucrări Publice a făcut Legea Corpului tecnic, îi exprim sentimentele noastre de adânc respect şi nemărginit devotament şi îi doresc o grabnică însănătoşire.

Aceluia din Comisiunea permanentă, care nu a avut fericirea de a vedea realizată marea sa dorinţă. lui Anghel Saligny, care a fost steaua Corpului tecnic român, noi foştii lui colegi, în amintirea lui, ne plecăm smeriţi frunţile noastre.

Mulţumesc tuturor donatorilor pentru fondurile cari ne-au dăruit ca să putem face instalaţiunile interioare şi mobilà acest locaş al nostru. Numele lor s'au trecut în cartea de aur a Societăţii.

Aduc respectoasele noastre mulţumiri Inaltei Regenţe

şi Domnilor Miniştri pentru onoarea ce ne-au făcut de a asistà la această zi de sărbătoare a oamenilor de ştiinţă din România şi rog Cerul ca să dea viaţă Majestăţii Sale Regele Mihai I, pe care dorim să-L vedem într'o zi luând parte la lucrările noastre».

La sfârşit vorbeşte D-l Vintilă Brătianu, Preşedintele Consiliului de Miniştri şi membru activ al Societăţii Politecnice, care a rostit următoarea cuvântare:

«Locul ce sunt adus azi să ocup în organizaţia oficială a Statului îmi impune dureroasa obligaţie să împlinesc o făgăduinţă făcută de unul din cei care putând mai bine şi mai de aproape să urmărească activitatea Soc. Politecnice şi a corpului tecnic român, ar fi dorit să-şi spue cuvântul său autorizat şi recunoscător în numele Statului român. Soarta nemiloasă a hotărât altfel.

Societatea Politecnică ne-a chemat să sărbătorim inaugurarea locaşului său propriu, Căminul unei instituţii înfiinţate acum 40 de ani în România Mică, de un corp tecnic, care îşi căuta încă calea de urmat.

Foloasele pe care acest corp tecnic începător le-a adus organizării, neatârnării şi propăşirii Statului de ieri, au arătat că el a ştiut să-şi aleagă calea cea bună.

Indrumat în aceste începuturi de o pleiadă, în fruntea căreia se găseau Gogu Cantacuzino, G. Duca, Saligny, Râmniceanu, E. Radu, el a avut şi un rol naţional, asigurând, prin neatârnarea economică, pe acea politică.

Acest corp a fost cercetaşul vieţei noui ce începea, ajutând Statul, în momente de nedumerire, nu numai în desrobirea ce începea, dar dându-i putinţa ca să-şi croească drumul cel nou după nevoile lui proprii. El a dat pilda unor gospodării moderne, rodnice şi vii, înlesnind astfel atât propăşirea materială şi naţională, cât şi arătând şi necesitatea şi putinţa participării elementului naţional la viaţa de tot felul.

Aceasta a fost opera binefăcătoare şi rodnică a trecutului, în care, cu mijloace reduse, cu greutăţile oricărui început, corpul tecnic şi-a făcut pe deplin datoria, operă

în care și Societatea Politecnică a avut rolul ei prin activitatea și prin influența ce a știut să aibă pentru solidarizarea în cele bune și pentru grija interesului general ce a știut să menție trează.

In izbânzile acestui trecut trebue să găsim punct de reazăm puternic pentru opera mai mare, mai grea, pe care întregirea României a pus-o acum înaintea noastră. Prin prizma lor și a sforțărilor făcute să cercetăm nevoile mari ale viitorului și prin ele datoria mai imperioasă și de un ordin mai general ce revine atât Corpului tecnic cât și Instituției chemate să reprezinte în forma ei cea mai înaltă viața sănătoasă a lui, Societatea Politecnică.

Inaugurăm astăzi o casă nouă, într'o țară,ași putea zice nouă, prin transformările ei de tot felul, amândouă cer deci o viață nouă.

Reamintindu-ne ce au făcut cu izbândă antemergătorii Dvs. cu mijloace reduse, să facem azi cu puteri mai mari. Nevoile sunt astăzi și mai urgente, ele fiind izvorâte din acelea ale unui neam care așteaptă, luptă și jertfește de mai bine de o mie de ani pentru ziua de azi a desrobirei celei mari. Pentru întâiași dată neamul nostru poate trăi și propăși în condițiile sale normale: tot la un loc, pe teritoriul său național, stăpân să-și așeze soarta după nevoile, năzuințele și însușirile lui proprii.

Cu un teritoriu național, care formează o entitate economică complectă, într'o situație geografică excepțională și înzestrată de Providență de toate condițiile necesare unui stat modern, cu un popor desrobit înăuntru și în afară, putem intra azi în perioada de punere în valoare a acestor noui condiții.

In cei zece ani din urmă zdruncinările aduse de cel mai crâncen războiu au fost în parte înlăturate. Azi putem ști în mod mai limpede ce vrem și în cotro să ne îndreptăm pașii pentru această punere în valoare; azi, după o puternică schimbare a condițiilor politice și a celor economice și financiare, ne putem cunoaște mai bine putințele și spori încrederea dinăuntru și din afară.

Putem deci intra de aci înainte în etapa atât de

așteptată și dorită de toți, aceea de punere în valoare a nouilor condiții și de înzestrare a frumoasei Românii Mari.

Numai această enunțare face să se trezească în orice om care-și dă seama de rolul luat de știința modernă și de mașinism în viața civilizației moderne, perspectivele mari ce se deschid pentru activitatea de aci înainte a Corpului tecnic român.

Dar pentru aceasta el trebue să se pregătească pentru a putea, ca și antemergătorii lui, să-și îndeplinească rolul ce-i revine.

Această pregătire a tecnicului român trebue făcută pe trei căi:

a) Prin școalele profesionale de toate treptele. Zic de toate treptele, fiindcă statul-major al acestui corp tecnic nu va putea lucrà cu eficacitate, dacă nu va găsi în cadrele medii și inferioare mai bine pregătite și ele, ajutoarele necesare activității sale sporite.

b) Prin întreținera culturii câștigate, prin organizații științifice care să înlesnească aceluiaș om tecnic, adesea izolat la lucrări sau închis în biurol său, ținerea la curent a transformărilor continue ale științei și ale descoperirilor ei. Fără acest continu contact, țara care nu va ține seama de prefacerile tecnice, va rămâne înapoi și va fi strivită în concurența și lupta spre propășire din ce în ce mai aprigă dintre popoare.

c) In sfârșit, prin rolul lui de legătură între știință, întreprinzători, profesioniști și muncitori, se cere o pregătire nu mai puțin importantă a omului tecnic, pentru a-și îndeplini această menire. In afară de cunoștințele speciale îi trebuește o cultură generală și o anume educație. In îndrumarea organizației economice la care el participă, el are din ce în ce mai mult un rol mai complex, decât cel ce i se da până acum în vechea Europă. Prin contactul său zilnic cu unii și alții, el trebue să fie în realitate organul de legătură între massele cele mari muncitorești și inițiativa capitalului și specialității, fie în întreprinderi de stat, fie în cele private; el devine astfel un factor social, la noi — voi adăuga —, național.

Să nu uităm că între aceşti factori cari concură la producţie sunt adese ori interese contrarii aparente. Omul tecnic este şi trebue să fie astfel organ de înfrăţire, de solidarizare în muncă rodnică, care nu se poate face fără dreptate şi colaborare. El poate, dacă îşi înplineşte acest rol al său, să asigure ţării sale pacea socială — aşi putea zice, pacea naţională şi propăşirea generală.

In toate ţările, mai cu seamă după războî, această problemă de îndrumare nouă s'a pus. Au apărut în organizaţiile sociale şi economice ale Statelor mai înaintate în civilizaţie două sisteme: acela al vechei Europe, care a dus la lupta între diferiţi factori şi acela al lumei noui, care a ştiut prin organizare sănătoasă să înlăture lupta. S'a obţinut astfel acea colaborare fraternă într'un scop de propăşire comună, între: iniţiativă şi capital, corp tecnic şi specialist şi muncitori, spre belşugul lor, cel al întreprinderei în care lucrează împreună şi cel al economiei naţionale respective.

Ca ţară nouă, căci suntem noi prin marile transformări ce am suferit, la începutul organizaţiei noastre economice, trebue să ne alegem calea şi negreşit că trebue luată cea din urmă, fiindcă o putem lua, nefiind încătuşaţi nici de tradiţii, nici în situaţii de fapt greu de înlăturat. Putem zidi din nou.

In această îndrumare, corpul technic are prin situaţia sa rolul de căpetenie şi el trebue, nu numai educat din şcoală în această direcţie, dar întreţinut încontinuu, spre a-şi putea îndeplini acest important rol naţional.

Şi atunci revenind din nou la rolul Societăţii Politecnice în această nouă viaţă, ea ca reprezentanta cea mai înaltă a acestui corp, trebue ca în clădirea ei cea nouă să se organizeze pentru ca printr'o viaţă cât mai vie, să poată fi şi de rândul acesta cercetaşa care să dea imboldul acestei noui indrumări. Societatea Politecnică, în aceste condiţii, nu este şi nu poate fi numai o asociaţie de profesionişti numai pentru interesele lor profesionale, ci o adevărată Academie tecnică, în care pe deoparte să se cerceteze problemele noi ce se pun,

să dea îndrumările fiecărui moment, să dea prin organizarea și colaborarea ei paralel cu toate instituțiile tecnice superioare, putința Corpului tecnic să fie întreținut pe această cale de interes general.

In sânul ei trebue să se concentreze urmărirea în cele trei direcții arătate buna îndrumare a Corpului nostru tecnic, ajutând prin activitatea ei mereu crescândă.

De aceea, dați-mi voe să urez Societății Politecnice ca, reamintindu-și de serviciile aduse în trecut, punând la adevărata lor lumină nevoile noui ale României Intregite, conștientă de rolul ce poate avea Corpul tecnic în consolidarea de tot felul a țării, să-și împlinească de azi cu forțe sporite menirea ei. Sfârșesc prin cuvintele cu care am început:

La o casă nouă, într'o țară nouă, trebue o viață nouă».

D-l *N. P. Ștefănescu* inchee solemnitatea cu citirea Actului Comemorativ, cu următorul cuprins și care se găsește reprodus în corpul acestui Buletin:

DOCUMENT

PENTRU RIDICAREA

PALATULUI SOCIETĂȚII POLITECNICE

Astăzi în anul mântuirei una mie nouă sute douăzeci și opt luna Martie 11-a.

In al patrusprezecelea an dela suirea pe tron al I-iului Rege al României întregite, ***Marele Ferdinand I.***

In al doilea an al succesiunii la tron a M. S. ***Regelui Mihai I*** *și a intrării în funcțiune pentru exercitarea puterilor regale, a* ***Inaltei Regențe,*** *compusă din:*

A. S. R. Principele Nicolae,

S. S. Doctor Miron Cristea, *Patriarch al României, și*

D-l Gheorghe Buzdugan, *fost Prim Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție,*

DOCUMENT

PENTRU RIDICAREA

PALATULUI SOCIETATII POLITECNICE

Notăm în anul mântuirii una mie nouă sute două zeci și opt, luna Martie ziua 11 —
In al patrusprezecelea an de la suirea pe tron a Iubitului Rege al României întregite, Marele Ferdinand I,
In al doilea an al succesiunii la tron a M. S. Regelui Mihai I
și a intrării în funcțiune pentru exercitarea puterilor regale, a INALTEI REGENTE compusă din:
A. S. R. Principele Nicolae,
S. S. Doctor Miron Cristea, Patriarh al României și
D-l Gheorghe Buzdugan, fost Prim-Președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție,
In al treizecișitreilea an de la trecerea Dunării pe Podul „REGELE CAROL I" de la Cernavodă, închipuit și înfăptuit de Ingineri români.
Președinte al Consiliului de Miniștri fiind Inginer Vintilă I. C. Brătianu

SOCIETATEA · POLITECNICA din ROMANIA

Alcătuită astăzi din ingineri, arhitecți, ofițeri de arme speciale, mari industriași și alți oameni de știință,
Intemeiată în orașul unirii Focșani acum patruzeci și șapte de ani, anul slăvit al Înălțării României la Regat, anul deschiderii întâiului drum de fier închipuit și înfăptuit de ingineri români;
Având ca PREȘEDINTE DE ONOARE pe Inginerul Constantin P. Olănescu și PREȘEDINTE ACTIV pe Inginerul Nicolae P. Ștefănescu.

INVREDNICITU-S'A SA SFINTEASCA LOCALUL SAU CONSTRUIT IN CAPITALA TARII.

Să se știe pentru totdeauna că înființarea localului Societății Politecnice este fapta unei tovărășii desăvârșite, întâia și singura până azi hotărîtă și întărită în acest chip în țara noastră cu Instituțiunile:
Uniunea Industriilor metalurgice și miniere din România,
Societatea Anonimă Română „Petroșani" pentru exploatarea minelor de cărbuni,
Societatea Anonimă „România" Prima Societate Națională de navigație maritimă
Societatea Anonimă Română „Lupeni" pentru exploatarea minelor de cărbuni,
cu cari Societatea Politecnică va viețui sub același acoperământ.

Dea Domnul ca acest așezământ care va sta neclintit și impunător în Calea Victoriei, să fie deapururea strâns uniți pe inginerii și învățații țării, pentru a înălța necontenit faima și propășirea patriei noastre iubite.

Săvârșitu-s'a slujba religioasă de P. S. S. Platon C. Ploeșteanu, Vicarul Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei și Preotul Marin Tucian, Parohul Bisericii Albe, în fața membrilor Inaltei Regențe, a membrilor Guvernului, a actualilor și foști Inalți demnitari ai țării, a reprezentanților Municipiului București, a căpeteniilor Societăților coproprietare, a Comisiunei permanente pentru ridicarea clădirii, a membrilor Societății Politecnice, a donatorilor și reprezentanților presei

Comisiunea permanentă pentru ridicarea acestei clădiri a fost compusă din:

PREȘEDINTE: Constantin P. Olănescu,
VICE-PREȘEDINȚI: Vintilă I. C. Brătianu, Ermil Pangrati, Anghel Saligny, Nicolae Zaanne;
MEMBRI: Petre Antonescu, Constantin Bușilă, Grigore Casimir, Alexandru Cottescu, Nicolae I. Georgescu, Șerban Ghica, Andrei G. Ioachimescu, Ion Ionescu, Gheorghe Popescu, Elie Radu, Nicolae P. Ștefănescu, împreună cu președinții, vicepreședinții și casierii Societății.

Planurile clădirii și supraveghiarea construcției s'au făcut de Arhitectul Petre Antonescu.
Clădirea a fost executată în întreprindere de Inginerul C. M. Vasilescu

MEDALIA COMEMORATIVĂ

In al treizeci și treilea an dela trecerea Dunărei pe Podul **Regele Carol I.** *dela Cernavoda, închipuit și înfăptuit de Ingineri români.*

Președinte al Consiliului de Miniștri fiind Inginer **Vintilă I. C. Brătianu.**

Societatea Politecnică din România

Alcătuită astăzi din Ingineri, arhitecți, ofițeri de arme speciale, mari industriași, și alți oameni de știință,

Intemeiată în orașul Unirii Focșani, acum patruzeci și șapte de ani, anul slăvit al Inălțării României la Regat, anul deschiderii întâiului drum de fier închipuit și înfăptuit de ingineri români,

Având ca președinte de onoare pe Inginerul **Constantin P. Olănescu** *și Președinte Activ pe Inginerul* **Nicolae P. Ștefănescu,**

Invrednicitu-s'a să sfințească localul său construit în Capitala Țării,

Să se știe pentru totdeauna că sfințirea localului Societății Politecnice, este fapta unei tovărășii desăvârșite, întâia și singura până azi hotărâtă și întărită în acest chip în țara noastră, cu instituțiile:

Uniunea Industriilor metalurgice și miniere din România,

Societatea Anonimă Română «Petroșani» pentru exploatarea minelor de cărbuni,

Societatea Anonimă «România» prima Societate Națională de navigație maritimă,

Societatea Anonimă Română «Lupeni», pentru exploatarea minelor de cărbuni,

cu cari Societatea Politecnică va viețui sub acelaș acoperământ.

Deà Domnul ca acest aşezământ care va sta neclintit şi impunător în Calea Victoriei, să ţie deapururi strâns uniţi pe inginerii şi învăţaţii ţării, pentru a înălţa necontenit faima şi propăşirea patriei noastre iubite.

Săvârşitu-s'a slujba religioasă de P. S. S. Platon C. Ploeşteanu, Vicarul Sfintei Mitropolii a Ungro-Vlahiei şi Preotul Marin Tacian, Parohul Bisericii Albă, în faţa Membrilor Inaltei Regenţe, *a membrilor Guvernului, a actualilor şi foşti Inalţi demnitari ai ţării, a reprezentanţilor Municipiului Bucureşti, a căpeteniilor Societăţilor coproprietare, a Comisiunii permanente pentru ridicarea acestei clădiri, a membrilor Societăţii Politecnice, a donatorilor şi reprezentanţilor presei.*

Comisiunea permanentă pentru ridicarea acestei clădiri, a fost compusă din:

Preşedinte: Constantin P. Olănescu,

Vice-Preşedinţi: Vintilă I. C. Brătianu, Ermil Pangrati, Anghel Saligny, Niculae Zanne.

Membri: Petre Antonescu, Constantin Buşilă, Grigore Cazimir, Alexandru Cottescu, Niculae I. Georgescu, Şerban Ghica, Andrei G. Ioachimescu, Ion Ionescu, Gheorghe Popescu, Elie Radu, Niculae P. Ştefănescu, împreună cu preşedinţii, vice-preşedinţii şi Casierii Societăţii.

Planurile clădirii şi supravegherea construcţiei s'au făcut de Arhitect Petre Antonescu.

Clădirea a fost executată în întreprindere de Inginerul C. M. Vasilessu.

Urmează semnăturile.

In urmă, invitaţii şi membrii vizitează localul, întreţinându-se într'o atmosferă caldă şi primitoare până aproape de orele 1,30, când începe banchetul dela Athénée Palace, la care au participat 200 de persoane.

Sperăm că urările făcute cu prilejul acestei inaugurări nu vor rămâne simple deziderate şi că Palatul Politecnicei va reuşi să devie un focar de concentrare al eforturilor şi energiei tuturor membrilor pentru ca, însutindu-le puterile, să contribue la progresul moral şi material al ţării noastre.

Redacţia